



Svensk författningssamling

Förordning om ändring i förordningen (2007:1135) om årliga avgifter för finansiering av Finansinspektionens verksamhet

SFS 2018:2051

Publicerad
den 19 december 2018

Utfärdad den 6 december 2018

Regeringen föreskriver i fråga om förordningen (2007:1135) om årliga avgifter för finansiering av Finansinspektionens verksamhet¹

dels att 3, 5, 6, 16 och 18 §§ och rubrikerna närmast före 6 och 16 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 10 § ska lyda ”Avgiftsgrupp 6 – Vissa statliga myndigheter”,

dels att det ska införas en ny paragraf, 9 a §, och närmast före 9 a § en ny rubrik av följande lydelse.

3 §² Avgift tas ut med stöd av bestämmelser i

- 31 § lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.,
- 73 § lagen (1972:262) om understödsföreningar,
- 39 § lagen (1980:1097) om Svenska skeppshypotekskassan,
- 6 kap. 4 § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument,
- 20 § lagen (1996:1006) om valutaväxling och annan finansiell verksamhet,
- 10 kap. 9 § lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige,
- 9 kap. 27 § lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument,
- 5 kap. 8 § lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder),
- 5 kap. 7 § lagen (2003:1223) om utgivning av säkerställda obligationer,
- 10 kap. 11 § lagen (2004:46) om värdepappersfonder,
- 13 kap. 16 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
- 22 § lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet,
- 7 kap. 13 § lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden,
- 6 kap. 10 § första stycket lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat,
- 23 kap. 12 och 13 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
- 8 kap. 7 § lagen (2010:751) om betaltjänster,
- 17 kap. 29 § och 20 kap. 10 § försäkringsrörelselagen (2010:2043),
- 5 kap. 7 § lagen (2011:755) om elektroniska pengar,
- 14 § andra stycket lagen (2012:735) med kompletterande bestämmelser till EU:s blankningsförordning,

¹ Senaste lydelse av rubriken närmast före 10 § 2017:1191.

² Senaste lydelse 2018:1234. Ändringen innebär bl.a. att hänvisningen till lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument tas bort ur förteckningen.

- 4 kap. 4 § lagen (2013:287) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister,
- 13 kap. 15 § andra stycket lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,
- 33 § lagen (2014:275) om viss verksamhet med konsumentkrediter,
- 9 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag,
- 16 § lagen (2016:429) om tillsyn över företag av allmänt intresse i fråga om revision,
- 5 kap. 10 § första stycket lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter,
- 1 kap. 3 § lagen (2016:1307) med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning,
- 6 kap. 5 § lagen (2017:230) om Pensionsmyndighetens försäkringsverksamhet i premiepensionssystemet,
- 23 § lagen (2017:317) om kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om faktablad för Priip-produkter,
- 8 kap. 10 § lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution, och
- 1 kap. 3 § andra stycket lagen (2018:2024) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om referensvärden.

5 §³ För varje avgiftsgrupp som anges i 6–9 a §§ ska Finansinspektionen beräkna ett sammanlagt avgiftsbelopp som baseras på dels gruppens andel av inspektionens och Statistiska centralbyråns kostnader det närmast föregående kalenderåret, dels de kostnader som inspektionen och Statistiska centralbyrån har beräknat för det aktuella kalenderåret.

Finansinspektionen ska fördela det sammanlagda avgiftsbeloppet för respektive avgiftsgrupp 1, 2 och 4 på de företag som ingår i gruppen. Balansomslutningen vid utgången av det närmast föregående räkenskapsåret ska utgöra grund för fördelningen. Varje företag i gruppen ska betala en avgift som är proportionell i förhållande till företagets storlek.

Om det sker en väsentlig ändring i ett företags balansomslutning i förhållande till närmast föregående räkenskapsår, får Finansinspektionen ta förändringen i beaktande vid fördelningen av avgiftsbeloppet.

Finansinspektionen ska fördela det sammanlagda avgiftsbeloppet för avgiftsgrupp 3 på de företag som ingår i gruppen. Varje företags andel av den tid Finansinspektionen lagt på gruppen närmast föregående kalenderår ska utgöra grund för fördelningen. Den kostnad som inte kan hänföras till ett enskilt företag ska fördelas på de företag som ingår i gruppen utifrån samma fördelningsgrund och med beaktande av typ av verksamhet enligt 8 §.

Finansinspektionen ska fördela det sammanlagda avgiftsbeloppet för avgiftsgrupp 5 på de företag som ingår i gruppen. Varje företags andel av den tid Finansinspektionen lagt på gruppen närmast föregående kalenderår ska utgöra grund för fördelningen. Den kostnad som inte kan hänföras till ett enskilt företag ska fördelas på de företag som ingår i gruppen utifrån samma fördelningsgrund.

Den lägsta avgiften är 60 000 kr, om inte något annat anges i denna förordning.

³ Senaste lydelse 2017:1191.

Avgiftsgrupp 1 – Banker, kreditmarknadsföretag, värdepappersbolag, Svenska skeppshypotekskassan, leverantörer av datarapporteringstjänster och vissa utländska kreditinstituts filialer i Sverige⁴

6 §⁵ Avgift beräknad enligt 5 § ska betalas av svenska företag, om de

1. har tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

2. har tillstånd att driva värdepappersrörelse enligt lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden och är värdepappersbolag,

3. har tillstånd att driva verksamhet enligt lagen (1980:1097) om Svenska skeppshypotekskassan, eller

4. enbart har tillstånd att tillhandahålla datarapporteringstjänster enligt lagen om värdepappersmarknaden.

Avgift beräknad enligt 5 § ska också betalas av utländska kreditinstitut som hör hemma inom EES och som driver verksamhet genom filial i Sverige, om filialen är en betydande filial enligt 1 kap. 5 § lagen om bank- och finansieringsrörelse. I stället för hela balansomslutningen ska 35 procent av filialens balansomslutning vid utgången av det närmast föregående räkenskapsåret utgöra grund för fördelningen enligt 5 § andra stycket.

Svenska skeppshypotekskassan och företag som enbart tillhandahåller datarapporteringstjänster enligt lagen om värdepappersmarknaden ska betala den lägsta avgiften.

Avgiftsgrupp 5 – Administratörer av referensvärden och vissa andra enheter som tillhandahåller referensvärden

9 a § Avgift beräknad enligt 5 § ska betalas av

1. svenska administratörer som är auktoriserade eller registrerade av Finansinspektionen enligt artikel 34 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014, eller

2. sådana svenska enheter under tillsyn som av Finansinspektionen har fått ett godkännande av ett referensvärde för användning i unionen enligt artikel 33.1 i EU-förordningen.

Emittenter och företag av allmänt intresse⁶

16 §⁷ Emittenter som avses i 16 kap. 1 § första stycket lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden ska betala en avgift på 10 000 kr.

18 §⁸ Utländska företag ska betala avgift enligt följande:

1. Försäkringsgivare från tredjeland som avses i 1 kap. 5 § första stycket 2 lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige, som driver försäkringsrörelse i Sverige genom generalagent eller filial, ska betala 25 000 kr.

2. Utländska förvaltningsbolag, med filial i Sverige, som avses i 1 kap. 6 § lagen (2004:46) om värdepappersfonder, ska betala 10 000 kr.

3. Utländska förvaltningsbolag som enligt 1 kap. 6 b § lagen om värdepappersfonder har tillstånd att förvalta värdepappersfonder, ska betala 10 000 kr per fond.

⁴ Senaste lydelse 2017:1193.

⁵ Senaste lydelse 2017:1193.

⁶ Senaste lydelse 2016:735.

⁷ Senaste lydelse 2017:1191.

⁸ Senaste lydelse 2018:1234.

4. Kreditinstitut från ett annat land inom EES, med filial i Sverige, som avses i 4 kap. 1 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse och som inte ska betala avgift enligt 6 § andra stycket, ska betala 25 000 kr.
5. Utländska värdepappersföretag från ett annat land inom EES, med filial i Sverige, som avses i 4 kap. 1 § första stycket 1 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden och utländskt företag, med filial i Sverige, som avses i 4 kap. 4 § samma lag, ska betala 25 000 kr.
6. Utländska företag som avses i 12 kap. 9 § lagen om värdepappersmarknaden, som har tillstånd att driva en reglerad marknad från filial i Sverige, ska betala 25 000 kr.
7. Utländska företag som avses i 19 kap. 12 § lagen om värdepappersmarknaden, som har tillstånd att driva clearingverksamhet från filial i Sverige, ska betala 25 000 kr.
8. Utländska EES-baserade AIF-förvaltare som avses i 5 kap. 1 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder, som förvaltar en fond som är etablerad i Sverige med stöd av artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131 av den 14 juni 2017 om penningmarknadsfonder, ska betala 15 000 kr per fond.
9. Utländska EES-baserade AIF-förvaltare som avses i 5 kap. 2 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, som förvaltar en specialfond, ska betala 15 000 kr per fond.
10. Utländska EES-baserade AIF-förvaltare som avses i 5 kap. 6 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, som marknadsför en alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare, ska betala 10 000 kr per fond.
11. Utländska EES-baserade AIF-förvaltare som avses i 5 kap. 8 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, som driver verksamhet från filial i Sverige, ska betala 10 000 kr.
12. Icke EES-baserade AIF-förvaltare som avses i 5 kap. 11 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, som marknadsför en alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare, ska betala 10 000 kr per fond.
13. Icke EES-baserade AIF-förvaltare som avses i 5 kap. 13 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, som driver verksamhet från filial i Sverige, ska betala 10 000 kr.
14. Utländska EES-baserade AIF-förvaltare, som förvaltar en fond som är etablerad i Sverige med stöd av artikel 6.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder, ska betala 15 000 kr.
15. Utländska företag med filial i Sverige och tillstånd enligt 2 kap. 7 § eller 3 kap. 7 § lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter ska betala 50 000 kr.
16. Utländska kreditförmedlare från ett land inom EES som driver verksamhet från filial i Sverige enligt 3 kap. 6 § lagen om verksamhet med bostadskrediter ska betala 10 000 kr.
17. Försäkringsförmedlare från ett annat land inom EES, med filial eller en permanent närvaro i Sverige, som avses i 3 kap. 1 § första stycket 2 lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution, ska betala 5 000 kr.
18. Försäkringsförmedlare från tredjeland som avses i 3 kap. 3 § lagen om försäkringsdistribution, ska betala 5 000 kr.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2019.

På regeringens vägnar

PER BOLUND

Tord Gransbo
(Finansdepartementet)